

Linia sfântă a profetului Muhammad (saas): Sayyids

Sayyid este denumirea dată în cultura poporului Islamic pentru cei descendenți din Hassan (ra), nepoții profetului nostru (saas), prin fiica sa Fatima (ra). Oamenii descendenți din Husayn (ra), celălalt nepot al Profetului (saas), sunt cunoscuți drept sharif.

Cuvântul arab "sayyid" corespunde cuvintelor românești "conducător, lider". În Hadisuri (cărțile cu spusele profetului), termenul este folosit în sensul de "căpetenie de trib sau membri eminenți ai unei comunități". Sayyid mai sunt cunoscuți și drept "habib, emir, mir" în diverse țărâmurii islamice. Marii oameni de știință ai Islamului, Imam-al-Bukhari și al-Tirmidhi spun că această denumire a fost folosită pentru prima dată de Profet (saas) cu referire la Hassan(ra). Rasul al-Akram spune că, pe când stătea la pupitru într-una din zile, a arătat către Hassan (ra) din unul din rânduri și a spus: "Acest nepot al meu este un Sayyid. Trebuie să sperăm că, prin el, Dumnezeu va stabili pacea între cele două secte musulmane." (al-Bukhari, Sulh, 9; Fada'il al-Ashab, 22; Tirmidhi, Maqib, 31). În alt hadis, Profetul nostru(saas) a spus:"Hassan și Husayn sunt cei doi sayyid ai poporului tânăr din Paradis." (Tirmidhi, Manasik, 31)

Profetul Muhammad (saas) a împărtășit veștile bucuroase cum că cei binecuvântați Mahdī (as), ce vor apărea la sfârșitul vremurilor și care vor fi așteptați cu mare bucurie și nerăbdare de întreg poporul musulman, sunt, de asemenea, descendenți din El:

" Noi suntem Sayyid ai oamenilor din Paradis, fiii lui Abd al-Muttalib. Eu, Hamza, Ali, Jaffar, Hassan, Husayn, și poporul Mahdi." (Ibn Majah, 34)

Musulmanii i-au tratat întotdeauna pe cei denumiți Sayyid cu mare dragoste și respect

Poporul musulman întotdeauna și-a extins dragostea, afecțiunea pe care o simt față de Profet (saas) către Sayyid. Datorită acestei mari iubiri pentru familia Profetului (saas), musulmanii au purtat întotdeauna descendenților nepoților săi mare respect. Cei denumiți sayyid s-au bucurat de un tratament privilegios în aproximativ toate țările islamice, și s-au făcut eforturi pentru a li se acorda diverse avantaje.

Cea mai evidentă dovadă în acest sens este aceea că, în trecut, erau create special asociații pentru a se ocupa de nevoile lor, iar persoana ce se afla la conducerea acestei asociații (naqib al-ashraf) era privită drept una de cel mai înalt rang.

În epoca Celor Patru Călăuzitori Califi, musulmanii au călătorit pe mai multe meleaguri pentru a propovădui percepțiile morale Islamice. Aceste călătorii misionare s-au intensificat considerabil în perioada lui Umār (ra) și a lui Uthman (ra). Erau mulți sayyid printre aceia care au pornit pentru a răspândi valorile morale ale Coranului întregii umanități. Acestea s-au împământat în general în regiunile către care au călătorit ei și au fost asimilate de localnici.

Cu toate acestea, precum alți musulmani emigranți, marea majoritatea a celor sayyid care au emigrat au părăsit Arabia din cauza politicilor strice ale poporului Umayyad, care și-au asumat puterea după epoca Celor Patru Călăuzitori Califi.

Urmând supliciu lui Hassan(ra) și al lui Husayn(ra), migrarea lor a accelerat în continuare, în locuri dinăuntrul granițelor statului Islamic din acele vremuri: Maghreb (Marocul de astăzi), Caucazia, Transoxiana, Khurasan, Tabaristan, Yemen. Mulțumită acestei migrații, multe dinastii au fost fondate, precum Idrisid în Maroc, dinastia Sulayman în Yemen și dinastia Zayd, în Iran.

Mulți dintre cei sayyid și-au stabilit reședințe în statele din Mongolia și Turcia și au fost asimilați localnicilor. Uneori, chiar și-au luat locuri printre fondatorii altor state, precum dinastia Nogay, care s-a stabilit în Caucaz.

Cei denumiți Sayyid au migrat și în Turcia

Drept unic moștenitor al Imperiului Otoman, cel mai longeviv și mai mare stat turc islamic, Turcia este una din țările cele mai intens populate de cei denumiți sayyid. Astăzi, ei trăiesc în multe părți ale țării, în mod special în Ankara, Siirt, Sanliurfa, Erzurum, Elazig, Erzincan, Adana, și Iğdir. Majoritatea acestora s-a stabilit în Anatolia în timpul primei migrații Sayyid. Totuși, curentul migratoriu către țărmuri turcești a continuat.

În special în timpul războaielor Otoman-Rus și Ruso-Caucazian, mulți sayyid ce trăiau printre caucazieni au migrat și s-au stabilit în Anatolia Centrală. Printre ei era și familia lui Omer Bey, bunicul lui Adnan Oktar.

Originile lui Beslen Arslan Kasayev, bunicul lui Omer Bey, merg până la dinastia Nogay. Această familie mai este cunoscută și drept Arslanogullari (fiii lui Arslan) și este una dintre cele 21 familii sayyid ale căror nume apar într-un document pregătit pentru guvernul Caucazian în anul 1827. În 1902, această familie a părăsit Caucaz și s-a stabilit în Bala, un oraș din provincia Ankara.

Informații privitoare la numele de familie și membrii familiei Nogay sayyid ce trăiau în Kara Nogay și regiunea Yediskul.

Famiiliile sayyid era Informații privitoare la numele de familie și membrii familiei Nogay sayyid ce trăiau în Kara Nogay și regiunea Yediskul.

Famiiliile sayyid erau cunoscute și recunoscute de oamenii din regiunile unde locuiau. Aceste familii constituiau o comunitate, purtându-se drept garanți unul pentru altul. Alăturat este o fotocopie de-a unui document original ce datează din 17 iulie 1827 din Arhiva Federală a Federației Ruse. Arhiva nr. 48, vol. 2, fișa nr. 853.

Name and Family	Family Members	
	Male	Female
1. Nugay Kaplanov and family	4	3
2. Yusuf Ali Aysoltanov and family	2	5
3. Beslen Arslan Kasayev and family	2	4
4. Han Muhambet İsmailov and family	3	-
5. Muhambet Kantemirov and family	8	9
6. Mengligirey Tilenchiyev and family	3	-
7. Yanseyit Abdullayev and family	2	4
8. Gazi İnal Batırburuzayev and family	5	7
9. Hayati Ahmetov and family	3	3
10. Nemin Yasenbi Adjiyev and family	8	5
11. Alibey Mamayev and family	3	3
12. Musousov and family	2	3
13. Alibek Soltanaliyev and family	4	-
14. Bekmurza Karamurzayev and family	3	2
15. Aslangirey Temirhanov and family	3	3
16. Alibey Temirov and family	2	3
17. Ali Mamayev and family	3	1
18. Beymurza İsterekov and family	4	3
19. Tausultan Temirhanov and family	7	-
20. Mamay Arslanov and family	1	-
21. Magomet Utepov and family	3	3
Total number of individuals	75	61

Acest document istoric contine detalii despre identitatea și familiile din familia Nogay Sayyid ce trăiau în regiunile Kara Nogay și Yediskul. Înregistrările privitoare la Beslen Arslan, străbunicul domnului Adnan Oktar și familia sa apar sub numărul 3 pe listă. Bunicul domnului Adnan Oktar, Omer Bey, s-a născut în Caucaz și s-a stabilit în Ankara, orașul Bala, în anul 1902. Tatăl lui Omer Bey a fost Hacı Yusuf, și tatăl lui Hacı Yusuf este Beslen Arslan (Kasayev), înregistrat drept sayyid în arhiva rusă.

Stima purtată celor Sayyid în cultura turcească Islamică

Soldații erau priviți drept cei mai respectați și proeminenți indivizi din statele turcești islamice. Autoritățile oficiale și publicul îi priveau pe sayyid ca pe membri de-ai clasei militare și le purtau o mare stimă. Statul îi excepta de la toate dările și taxele, și le acorda pensii, astfel încât să nu treacă prin niciun fel de dificultăți financiare.

La ocazii, oficialii locali acționau împotriva legii și încercau să sustragă taxe de la sayyid și sharifi. Cu toate acestea, autoritățile centrale împiedicau apoi aceste acțiuni. Multe decrete de-ale Sultanilor stipulau că descendenții Profetului (saas) nu vor fi tratați greșit, ei vor fi tratați cu cel mai mare respect. Mulți istorici otomani, precum Evliya Celebi, spuneau că cei sayyid erau în general modești și aveau acel gen de valori morale ce îi făceau să respingă ideea unui statut care să iasă în evidență. De-a lungul timpului, cu toate acestea, au fost și indivizi care au căutat să profite de statutul de sayyid.

Astăzi, sayyid trăiesc răspândiți în multe părți ale Turciei, mai ales în orașe precum Ankara, Siirt, Sanliurfa, Erzurum, Elazig, Erzincan, Adana, și igdir.

Pentru că numărul acestor falși sayyid (cunoscuți drept “€□mutasayyid”) creștea, Imperiul Otoman a luat măsuri pentru a preveni declinul în scăderea taxelor sale și a proteja statutul de sayyid. S-au desfășurat investigații serioase în privința oricui susținea că este sayyid. O instituție denumită Naqib al-ashraf s-a creat pentru a înregistra și conserva genealogiile celor sayyid și a sharifilor. Această instituție și-a pus bazele pentru prima dată în timpul domniei Sultanului Celebi Mehmet, s-a dizolvat în timpul domniei Sultanului Mehmet Cuceritorul, și apoi s-a restabilit în timpul domniei Sultanului Beyazid al II-lea.

Oficiali speciali, cunoscuți drept “€□naib” (numele dat reprezentanților lui naqib al-ashraf, care a trăit în Istanbul și a fost privit drept căpetenia sayyid), au fost numiți și trimiși în provincii pentru a descoperi sayyid falși. Acești oficiali au păstrat înregistrările inspecțiilor, bazate pe dovezile existente ale statutului de sayyid. Aceste înregistrări aveau scopul de a ușura sarcina autorităților centrale de a determina dacă vreunul dintre indivizii ce își pretindeau statutul de sayyid aveau, într-adevăr, acest statut. Conducerea acestei instituții ocupa un loc important la Curtea Otomană. La urcarea unui sultan pe tron, acesta era primul care își declară loialitatea față de sultan. În timpul ceremoniilor oficiale ale sultanilor, el deschidea ceremonia cu o rugăciune, când sultanul părăsea recepția și se așeza pe tron.

Atât la încoronare, cât și la celelalte ceremonii oficiale, sultanul se ridica în picioare, din respect, atunci când era felicitat de naqib al-ashraf. Titlurile unice pentru această persoană erau transmise în corespondența oficială.

După această persoană, cei mai importanți lideri ai sayyid erau cei care purtau titlul a”alamdar” (purtător standard), care părăsea palatul împreună cu armata în timpul campaniilor și purta ”Standardul profetului”. Naqib al-ashraf și alți sayyid și sharifi participau la ceremoniile standard prin a recita takbir și rugăciuni pentru Profet (saas) la plecarea și întoarcerea Standardului Profetului.

Majoritatea celor sayyid care trăia în Anatolia era reprezentată de membri ai clasei ulama (mai-marii religiei) și serveau drept imami, scribi, judecători religioși, oficiali ai autorităților de înregistrare locală, și instructori madrassah.

Sub Otomani, era suficient ca linia paternală a doar unuia să se extindă până la profetul Muhammad (saas), pentru a putea fi privit ca un sayyid. De asemenea, era posibil să fii sayyid și doar prin linia maternală, lucru ce nu era comun în alte state Islamice. Sub Imperiul Otoman, cei sayyid care erau descendenți din Familia lui Abbas (linia unchiului Profetului [saas]), erau de asemenea oameni de vază, cărora li se purta un grad mare de admirație.

Referințe:

1- Y.N. Kusheva, T.H. Kumikova (colecționari), Relațiile Kabartay-Ruse în secolele XVI-XVII: Documente și Corespondență, vol. 1, (Moscova: 1957).

2007-05-08 10:29:38

<https://www.harunyahya.info/ro/articole/linia-sfanta-a-profetului-muhammad-saas-sayyids>